

Piper: Det er en Selvfølge, at vi ude i vor Valgkreds med stor Opmærksomhed følge Forhandlingerne herinde paa Rigsdagen, hver Gang Forslaget om Forandring af vore Kommuneskatter skal behandles; det har jo i saa høj Grad Indflydelse paa hele vor fremtidige Udvikling; om denne Skatterreform bliver vedtagen i en for os ubehagelig Form. Jeg har derfor ogsaa tilføjet mig at begære Ordet i Dag for at sige noget om dette Lovforslag, set fra vort ganske særlige Standpunkt. Kommunallovsforslaget har jo staaet paa Dagsordenen i vistnok de sidste 13 Aar; det har jo hængt som en truende Sky over os, og vi kunde snart fristes til at sige, at vi vilde ønske, at vi blot fik en Afgørelse paa Spørgsmaalet; saa vidste vi dog, om vi vare købte eller solgte. Jeg vil gerne have Lov til at begynde med at udtale min Anerkendelse for den resolute Maade, (hvor paa Landstingets Udvalg og Landstinget have behandlet Skattesagen, min Anerkendelse af, at de have afskrevet samtlige de gamle Skatter og tilvejebragt en ny ensartet Paaligningsmaade baade for Landbrugsejendomme og for de, om jeg saa maa kalde dem, købstadlignende Ejendomme. Det har allerede været udtalt af forskellige andre Talere under de forud behandlede Love, men det har navnlig sin Betydning over for Ordningen af den kommunale Beskatning. Thi det, vi hidtil have savnet i Kommuner af denne Art, har været en Ejendomsbeskatning, som kunde træde supplerende til ved Siden af Hartkornsskatten og ved Siden af den Skat, vi paaligne paa Formue og Lejlighed. Det gælder jo imidlertid, naar der nu tilvejebringes en ny Basis for Paaligningen, om, at man ogsaa kan komme til at bruge denne saa korrekt som muligt, men saaledes som Lovforslaget fremtræder her, er det jo ikke undgaaet, at under det store Præs, hvorunder man oppe i Landstinget har arbejdet paa at faa Sagen fremmet, er der adskillige Punkter, som ikke ere tagne tilstrækkelig i Betragtning. Jeg vil gerne fremsætte nogle Indvendinger mod Forslaget angaaende Mangler, som jo under Behandlingen let kunne rettes, men som, naar de ikke paapeges i Tide, let kunne gaa over i den endelige Lov.

Jeg skal ytre min Tilslutning til, hvad der allerede tidligere er sagt angaaende det urigtige i, at Ejendommene takseres, uden at der tages Hensyn til den paa dem hvilende Tiende og Arvefæsteafgift. Det bliver saa meget mere urigtigt, naar det ikke alene er Statsskatter, der skulle paa-

lignes efter Ejendomsskyld, men ogsaa kommunale Skatter, baade til Amtsfonden og til Sognekommunen. Det er jo at betale en Skat af den Værdi, som i Virkeligheden tilhører det offentlige. Den Del af Ejendommen, som Tiendeafgiften og Arvefæsteafgiften repræsenterer — for den sidste Vedkommende i alt Fald den Del, der tilfalder Statskassen — tilhører i Virkeligheden det offentlige, og det er ret urimeligt, at Ejeren skal betale Skat heraf. — Der blev af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) anket over, at man havde medregnet Inventar og Besætning ved Vurderingen af Landejendomme. Jeg vil dog henvise til, at over for Fabrikejendomme har man ogsaa medregnet Maskiner, og ihvorvel man teoretisk kan anerkende den Opfattelse, der blev fremført, at der ikke er nogen bestemt Begrundelse for at beskatte Besætninger og Inventar forlods, maa man dog paa den anden Side erindre, at hvis man lader disse Værdier gaa fra og samtidig er nødt til ogsaa at fradrage de Værdier, som repræsenteres af Maskinerne i de store industrielle Anlæg, forringer man den Sum, der kan paalignes, ikke saa ganske lidt, og saa maa man gaa til en forhøjet Ligning paa den rene faste Ejendom eller forhøje Indtægts- og Formueskatten, thi Statskassen kan neppe taale noget yderligere Tab end det, man nu tilsigter at paaføre den.

I § 6 i Lovforslaget om Ejendomsskyld omtales det, at Selvejerhuse paa Landet under 3,000 Kroners Værdi fritages for at svare Ejendomsskyld, naar Ejeren bebod dem alene. Ligeledes fritages Ejerne i Henhold til en senere Paragraf for at betale Formueskat af denne Ejendom, det vil sige den Formueskat, som rammer Ejeren selv efter Fradrag hos Prioritetshaverne. Der staaer i den kommunale Skattelov intet om, at man ogsaa er fritagen for at betale Kommuneskat af denne Ejendom, men hvis det ikke er Tilfældet, vil man paaføre en hel Del smaa Huse en betydelig forøget Skattebyrde, og det tror jeg ikke, man bør gøre. Man bør ganske sikkert gaa den Vej, som er bleven antydnet under de førte Forhandlinger, at man lader et Beløb ubeskattet paa samtlige Ejendomme, saaledes at Stigningen bliver jævn, og at de mindste Ejendomme helt fritages. Dog bør man ikke gaa saa langt ned som at fritage et Beløb af 3,000 Kr., navnlig i den kommunale Beskatning vilde dette føre alt for vidt.

Jeg skal dernæst omtale, at i § 27 i